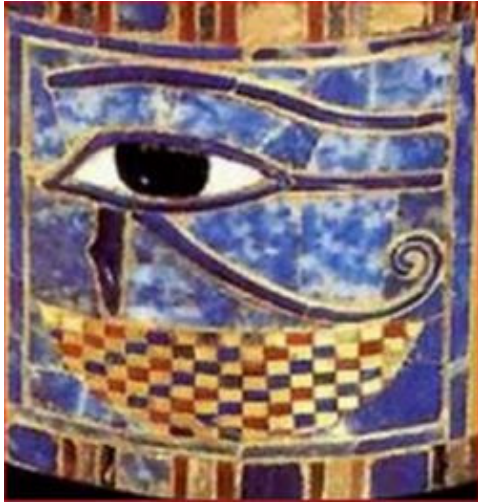

Φεβρουάριος 2017

Απόψεις για την Ψεύτικη Προσωπικότητα και τον Κατώτερο Εαυτό

Η ανθρώπινη μηχανή σχεδιάστηκε σε ένα ανώτερο επίπεδο, και είναι αδύνατον, στην δεύτερη κατάσταση συνειδητότητας, να αντιληφθείς, στη στιγμή, την πολυμέρεια της λειτουργίας της. Ως εκ τούτου, όλα τα σχολεία αφύπνισης, παρέχουν τρόπους κατανόησης και βίωσης των όψεων της δράσης της. Μελετώντας την κάθε μια από αυτές, κάτω από την επίβλεψη συνειδητού δασκάλου, ο μαθητής οδηγείται σε εκείνο που κείται πιο πάνω – ή πιο πίσω— από όλες αυτές τις όψεις. Παρότι η συνολικότητα, πρέπει να βιωθεί για να κατανοηθεί, της δόθηκαν πολλές ονομασίες, ανάμεσα στις οποίες, συνειδητότητα, τέταρτη κατάσταση, ανώτερα κέντρα, Παρουσία, ψυχή, νιρβάνα, και Εαυτός.

Στην πραγματικότητα, κάθε μία από αυτές— οι ονομασίες που δίνονται στις ανώτερες καταστάσεις και οι περιγραφές της μηχανής—μπορούν να εκληφθούν σαν μεταφορικές έννοιες ή προσομοιώσεις για εκείνα που δεν γίνεται να κατανοηθούν στην δεύτερη κατάσταση. Σαν προσομοίωση, σκεφτείτε ένα γράφημα δύο διαστάσεων, για ένα τρισδιάστατο αντικείμενο. Μπορεί κάποιος να φτιάξει πολλά τέτοια σχεδιογραφήματα, από διαφορετικές γωνίες. Τα σχεδιογραφήματα θα είναι όλα διαφορετικά, και ίσως ακόμη να φαίνονται αντιφατικά στις δύο διαστάσεις, όμως όταν κάποιος βιώσει το τρισδιάστατο αντικείμενο, προς το οποίο όλα συντείνουν, οι διαφορές και οι αντιφάσεις εξανεμίζονται.

Στην ψυχή μου ένας ναός, ένα παρεκκλήσι, ένα τζαμί, μια εκκλησιά όπου γονυπετώ. Ραμπία

Στον Τέταρτο Δρόμο, η ανθρώπινη μηχανή μπορεί να ιδωθεί από πολλές γωνίες, συμπεριλαμβανομένων μεταξύ άλλων των ιδεών, όπως αυτές των χαρακτηριστικών, των σωματικών τύπων, των κέντρων, και της προσωπικότητας και ουσίας. Η ιδέα της «ψεύτικης προσωπικότητας» ξεκινάει από την άποψη ότι η μηχανή γεννιέται με μία ουσία που είναι σχετικά στέρεα, και στη συνέχεια, κατά την διάρκεια της ζωής, αναπτύσσεται μία προσωπικότητα η οποία επικαλύπτει την ουσία, όπως το ένδυμα καλύπτει το σώμα. Η προσωπικότητα μετά, διαιρείται στην αληθινή

προσωπικότητα η οποία αντανακλά την ουσία, και την ψεύτικη προσωπικότητα, που σκιάζει την ουσία. Σύμφωνα με τον Ουσπένσκυ, η ψεύτικη προσωπικότητα είναι η φανταστική εικόνα για τον εαυτό μας, και σαν τέτοια, αποτελεί την πηγή της αρνητικότητας, του εσωτερικού συνωρισμού, των απατηλών ιδεών για τον εαυτό μας, και πάει λέγοντας. Λόγω του ότι η εργασία για το ζύπνημα δεν μπορεί να βασιστεί στην φαντασία, θα πρέπει, για να είναι επιτυχής η εργασία, να ξεκινήσει από την αληθινή προσωπικότητα.

Η ψεύτικη προσωπικότητα είναι παντελώς μηχανική, έτσι πάλι έχουμε την διαίρεση μεταξύ συνειδητού και μηχανικού. Αυτό το μηχανικό μας κομμάτι, είναι βασισμένο κυρίως στην φαντασία πάνω σε λάθος άποψη για τα πάντα, πρωτίστως στην λάθος άποψη για τον εαυτό μας. Οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε πόσο πολύ εξαρτόμαστε από την ισχύ αυτής της ψεύτικης προσωπικότητας και των εφευρημάτων της, τα οποία δεν έχουν πραγματική ύπαρξη, και θα πρέπει να διαχωρίσουμε αυτό στο οποίο πραγματικά μπορούμε να βασιστούμε, από αυτό που είναι αναξιόπιστο μέσα μας. **Π. Ντ. Ουσπένσκυ, Τέταρτος Δρόμος**

Ο όρος «κατώτερος εαυτός» είναι περισσότερο γενικόλογος και δίνει έμφαση στην ιδέα του διαχωρισμού του εαυτού σε μέρη, σχετικά υψηλότερα και χαμηλότερα. Αναφερόμενοι στην προσωπικότητα, η ψεύτικη προσωπικότητα βρίσκεται χαμηλότερα και η αληθινή προσωπικότητα υψηλότερα. Αργότερα, κατά την εξέλιξη κάποιου, ο διαχωρισμός γίνεται μεταξύ της προσωπικότητας και της ουσίας, και σε ένα ακόμη μετέπειτα στάδιο, γίνεται μεταξύ της δεύτερης και της τρίτης κατάστασης. Στο τελικό στάδιο, υπάρχει ο διαχωρισμός της συνειδητότητας από της μηχανικές λειτουργίες, των ανώτερων κέντρων από τα τέσσερα κατώτερα κέντρα, και του Εαυτού από όλες τις όψεις και την δράση της μηχανής.

Στο πεδίο μάχης της ψυχής, μια συνεχής σύγκρουση μεταξύ των στρατιωτών των δαιμόνων και των αγγέλων υπάρχει, μέχρις ότου οι άγγελοι αποκτήσουν το πάνω χέρι.

Αλ-Γκαζάλι

Από αυτή την γωνία –αυτή την οπτική— ο κατώτερος εαυτός μπορεί να ιδωθεί σαν τον εχθρό των ανώτερων καταστάσεων. Αυτό συμβαίνει γιατί ο κατώτερος εαυτός είναι μηχανικός, και εξ' ορισμού, η μηχανική δράση δεν είναι συνειδητή δράση. Επιπλέον, ο κατώτερος εαυτός, όντας μηχανικός, αντιδρά στις εμπειρίες ανώτερων καταστάσεων συνειδητότητας, που έχει κάποιος. Δηλαδή, για κάθε συνειδητή εμπειρία, θα υπάρχει αντίστοιχη μη-συνειδητή, μηχανική αντίδραση. Αν αποτυγχάνει κάποιος να αναγνωρίσει την αντίδραση για ό,τι αυτή είναι, θα χάσει την ανώτερη κατάσταση. Είναι δυνατόν να παρατηρήσει κάποιος την μηχανικότητα όσο είναι συνειδητός, αλλά δεν είναι δυνατόν να είναι μηχανικός όσο είναι συνειδητός.

Βλέποντας το αυτό, από μία πιο συναισθηματική και λιγότερο διανοητική σκοπιά, ο κατώτερος εαυτός μπορεί να ιδωθεί σαν μία δαιμονική διάνοια που ακατάπαυστα μηχανορραφεί προς την Παρουσία. Και τα δύο, η ολοσχερής μηχανικότητα και η ακατάπαυστη μηχανορραφία, φαίνονται ανηλεή εμπόδια, και σαν τέτοια, έχουν αξία και οι δύο [παραπάνω] οπτικές—που είναι το ίδιο χρήσιμες, ανάλογα με το πρόσωπο που τις χρησιμοποιεί και τις ανάγκες της στιγμής.

Αν και αυτή η σχετικότητα μπορεί να φέρνει σύγχυση τον «μορφοποιητικό» νου, είναι ουσιώδης για την κατανόηση ή την χρησιμοποίηση οποιασδήποτε ιδέας που αφορά στο ξύπνημα. Όλες οι ιδέες, όπως οι περιγραφές και οι ονομασίες, είναι απλά απόψεις – όλες τους. Καμία δεν είναι «πραγματική», υπό την έννοια, ότι ούτε αυτό που περιγράφουν αποτελεί εμπειρία τους, και από την άλλη, ούτε είναι «ψευδείς». Όλες είναι σχετικά αληθινές, ακριβώς όπως και κάθε γράφημα δύο διαστάσεων είναι, κατά μία έννοια, αληθινό, αλλά που όμως κατέχει, μόνο μία γωνία από την εμπειρία ενός τρισδιάστατου αντικειμένου. Το θέμα δεν είναι το πώς οι απόψεις διαφέρουν ή πώς συγκλίνουν, αλλά το ότι και οι δύο χρειάζονται για να διατηρήσουν κάποιον στην περιφέρεια της κατανόησης. Το θέμα λοιπόν είναι, να δεις τί η κάθε γωνία αποκαλύπτει, για να χρησιμοποιήσεις μετά εκείνη που χρειάζεται στη δεδομένη στιγμή. Με τον καιρό, θα φτάσει κάποιος να αντιλαμβάνεται το σημείο προς το οποίο όλες οι οπτικές τείνουν— το σημείο όπου συγκλίνουν, όπου όλες οι διαφορές και οι αντιφάσεις εξανεμίζονται, και κάποιος είναι Παρών στο Όλον.

*Είδα τον Αθάνατο Θριαμβευτή,
και το Πρωϊνό Αστέρι, αυτόν που γλιστρά θεϊκά ανάμεσα τους.
Τα Αιγυπτιακά Κείμενα: Ανάδυση στο Φως της Ημέρας*

Τζιράντ Χέιβεν